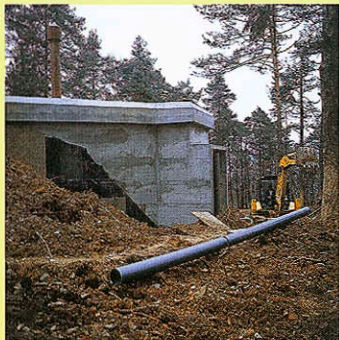

Mesto Ljubljana je do leta 1994 poleg skrbi za izgradnjo novih vodnih virov in primarnih vodov delno skrbelo tudi za izgradnjo nove sekundarne mreže tako v samem mestu kot tudi v primestnih naseljih preko sofinanciranja krajevnoskupnostnih programov.

Program sofinanciranja razširjene reprodukcije v krajevnih skupnostih, imenovan krajevnoskupnostni program, se je prvič pojavil leta 1979 z ustanovitvijo občinskih komunalnih skupnosti. Delovale so do leta 1984, ko je bila ustanovljena komunalna skupnost ljubljanskih občin, v okviru katere pa so še vedno delovale skupnosti v takratnih občinah.

Po letu 1990 so bile funkcije komunalnih skupnosti prenesene na Mesto Ljubljana. V letu 1991 je skrb za izvajanje teh nalog prevzel Mestni sekretariat za komunalno gospodarstvo, promet in zveze (MSKGPZ) in za izvedbo programa pooblastil Javno podjetje Vodovod – Kanalizacija. Kasneje je vlogo MSKGPZ prevzel Mestni sekretariat za energetiko, industrijo in malo gospodarstvo (MSEIMG).

Z reorganizacijo ljubljanskih občin je prišlo do ukinitve krajevnoskupnostnega programa, zmedo na tem področju pa je povzročilo tudi dejstvo, da ni bila izve-

Izgradnja vodovodna v Podsmreki

dena delitvena bilanca med mestom in novonastalimi občinami.

Program sofinanciranja razširjene reprodukcije v krajevnih skupnostih je sedaj verjetno sestavni del programov mestne občine Ljubljana, Mestne uprave, Oddelka za gospodarske javne službe in promet, Javno podjetje Vodovod – Kanalizacija pa ne dobi več sredstev za vodenje tega programa.

Ne glede na način organiziranja v okviru mesta so bili krajevnoskupnostni programi odraz potreb krajanov tako v samem mestu kot tudi zunaj mestnih naselij in so bili pomemben sestavni del plana reprodukcije Javnega podjetja Vodovod – Kanalizacija.

Realizacija nalog iz programa se je financirala iz sredstev proračuna Mesta Ljubljane in lastne udeležbe krajanov, ki je bila glede na obseg del različna (od 15 – 25 % vrednosti investicije).

V krajevnoskupnostni program, če bi leta še obstajal in imel vir financiranja, bi vsekakor sodila tudi izgradnja vodovoda Zalog-Podgrad.

Po rešitvi problemov v mestni občini Ljubljana pa bodo še vedno ostala odprta vprašanja reševanja problematike vodovoda in kanalizacije v novonastalih občinah, kamor segata centralna sistema vodovoda in kanalizacije.

Zgrajeno

Iz proračunskih sredstev Mesta Ljubljana in lastne udeležbe krajanov so bili, na primer, zgrajeni naslednji vodovodi in kanalizacija, ki so bili zajeti s krajevnoskupnostnimi programi:

VODOVODI:

- Stanežiče
- Guncle
- Dolško – Laze
- Dolško – Senožeti
- Brezje pri Lipoglavu

- v naselju Galjevica
- London
- Gamelje – Rašica
- Sadinja vas
- po Kočjančičevi ulici
- Šentjakob – Podgorica
- ureditev vodooskrbe ljubljanskega gradu
- v parku Tivoli
- po Streliški cesti
- Črni Vrh
- Suhi Dol
- Preska – Studenčnice
- Pijava Gorica
- Krvavec
- (vrtina in merilci pretoka)
- do naselja Ig

- do vodohrana Bukovica – Utik s hidropostajo
- Turjak
- Trnovec – Topol

KANALIZACIJE:

- po Sojerjevi ulici
- po Streliški cesti
- v naselju Vrhovci
- v Tomačevem
- v parku Tivoli
- Horjul

Krajevnoskupnostni program je vsa leta vseboval tudi financiranje treh stalnih nalog, in sicer:

- prevoza pitne vode v sušnem

- obdobju za potrebe tistih naselij, ki jim je zmanjkalo vode iz lastnih vodnih virov,
- stalne kontrole kvalitete vode iz lokalnih vodnih virov na območju bivših ljubljanskih občin,
- priprave projektne dokumentacije.

Zaradi velikega interesa in potreb po gradnji vodovoda in kanalizacije bi veljalo ponovno uvesti ta program, mestna občina Ljubljana in novonastale občine pa bi morale zagotoviti ustrezna finančna sredstva za realizacijo tega programa.

